

פינקוביץ אפרים
0016831
בן רבקה וישראל
נולד ביולי 1922
שרת בגדוד 24 חטיבת כרמלי
נפל ב- ד' סיוון תש"ח 10.6.1948
בעת מילוי תפקידו.

פינקוביץ אפרים .

בן רבקה וישראל, נולד בחודש יולי 1922 בעיר גאלאץ, רומניה. בשנת 1943 יצא בדרך נדודיו מרומניה לסחוז חפצו, ארץ-ישראל. בדרכי נדודיו גנב גבולות הונגריה, יוגוסלביה, ויוון. לבסוף נתפש, נכלא בבית-סוהר בגבול יוגוסלביה ושחרר אחר סבל רב. בשנת 1946 הצליח להגיע לאיטליה ועלה משם ארצה בספינת ה"הגנה" "וודג'ווד". בארץ ישב במחנה המעפילים בעתלית ושחרר משם לאחר זמן. מזגו הנוח חיבב אותו על הבריות והוא התאקלם בארץ בקלות ספתיעה. אפרים למד את מלאכת הבניין והתגורר בהרצליה. הוא נשא אישה ויסד קן-משפחה.

מיום עלייתו ארצה היה חבר פעיל ב"הגנה" ושירת בחי"ש עד פרוץ מלחמת-העצמאות. אז התגייס לצבא, לחטיבת "כרמלי". כיום גי בסיוון תש"ח(10.6.1948) שעתיים לאחר ההפוגה הראשונה, נהרג בסגירה לאחר קרב-פנים-אל-פנים עז עם אנשי "צבא ההצלה" של קאוקג'י. הובא למנוחת-עולמים בבית-הקברות הצבאי בעפולה. הניח אישה, טובה, ובת שנולדה אחרי מותו. אחיו גרשון נפל שבועיים לפניו ליד כפר ורבורג.

"יהי זכרו ברוך"

הנוף האנושי של החטיבה

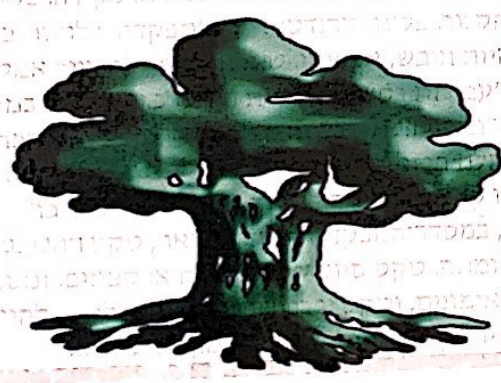
הנוף האנושי של חטיבת גולני במלחמת העצמאות היה מגוון ורב-פנים. הוא מאפיין את "דור תש"ח" בארץ ישראל של אותם הימים. מייסדי החטיבה, ראשוני לוחמיה ומפקדיה, היו אנשי ההתיישבות, עובדי - אדמה מן המושבה, המושב והקיבוץ של מרחבי הגליל והעמקים, ובתוכם שומרי מסורת לא מעטים. אליהם נוספו במרוצת חודשי לחימה ארוכים בני עיר רבים ואף עולים חדשים אנשי גח"ל ומח"ל. ראוי לציין, כי בימי תש"ח היו בחטיבת גולני בחורות רבות, אשר שירתו בכל היחידות בתפקידים שונים, ורבות מהן פעלו כקשריות או חובשות קרביות. כבר במלחמת העצמאות היתה חטיבת גולני כור היתוך לילדי הארץ ולבני העליות השונות.

בסיכום המבוא שכתב נחום גולן לספר "אילן ושלח" נאמר: "...צמחנו בנוף הגלילי ובמישורי העמקים, ובמרחבי הנגב הרחבנו אופקים התבגרנו. ההתיישבות בעמקים והגליל היא שנתנה לחטיבה את צביונה וחותמה המיוחד, וממנה ספגה את ערכיה, כי על כן היתה החטיבה כפרית ונאמנה לערכים שינקה בגושי התיישבות אלו. ציינו אותה תכונותיו של עובד האדמה ויושב הכפר: עקשנות, צמידות למשימה, שורשיות ושקט..."

באימון ובשגרה

ארוכה, עקובה סדס וקשה , היא "דרך הקרבות של החטיבה" , עשרות אתרי קרב, סאות פעולות וסבצעים ואלף ארבע סאות חללים, הם עדות נאמנה ומכאיבה למורשת הקרב, להיסטוריה הצבאית, לפעילות הסבצעית... ויחד עם זאת , רבים וטובים מבין רבבות יוצאי החטיבה, הזוכרים בנוסטלגיה ובאהבה את תקופת שרותם הסדיר, כלוחמים ומפקדים , לא התנסו בקרב , לא ידעו טלחטה! כל תקופת שירותם הייתה ב"אימון ובשגרה". לאלו שבסבב שנתי קבוע היו "עולים לקו" "יורדים לאימון", יוצאים ל"רגילה" ל"נופש" ול"תעסוקה" , לאלו שלא נטלו חלק בקרב, וגם לא עברו את הגבול באיזו חדרה או פשיטה, לא פגעו באויב, וגם לא חילצו חבר פצוע תחת אש, וגם לא קיבלו צל"ש וכל שרותם הצבאי היה מבט"ש לבט"ש, לכל אלו, הפרק הזה מוקדש. רק תשאל, ותראה איך הם זוכרים, אין זה משנה אם שרתו בחטיבה בשנות החמישים או בשנות השמונים, בימי "תש"ח, "קדש" , ששת הימים או יום הכיפורים, במלחמת ההתשה ובמרדפים , במבצע ליטאני או של"ג במלחמת לבנון או ב"שטחים" , אם תשאל ותבקש הם יספרו בהתלהבות ובשמץ געגועים על אותם הימים, על סיור בוקר, וה"סיור האלים", על התצפית והמארב , על נווט הלילה ושגרת המוצב... ויעלו על נס את החברות והאחוה , ותחושת ההשתייכות והגאווה, כפלוגה, בגדוד, ובחטיבה! הם זוכרים היטב , כל דורות הלוחמים , את המ"פ המ"ס הסמל והרס"ר , את "המאהל" והשמירות, ההמתנה וה"שמועות" , את הכוונות ואת ה"הקפצות" את המסדרים וה"יציאות"... כולם לקחו עמם זיכרונות אתה"ק"טב"ק הפק"ל והתד"ל, שק שינה מדים ודרגות, אפוד מגן , שש-בש, קסדה, ואין ספור חוויות. על כן ראוי לספר על אותם אלפי לוחמים , שלא חסכו זיעה וכל מאמץ, וחזרו רטובים מריצת לילה מסע, ממטווח, מעשרות אימונים , אימון "יבש" ו"רטוב" , אימון פרט ואימון חטיבה. אימונים בהגנה, בהתקפה, בהכקעה ובכל צורות הלחימה. כיעד מבוצר, בשטח בנוי, במדבר ובהר. אימון כנגב, בגליל או ברמה אימון בשת"פ עם שריון, תותחנים, או עם הנדסה... מעבר שדות מוקשים ולחימה בתעלות, לחימה בצוות קטן, בחוליה ועם כל הפלוגה... עם חגור קל , מימיה ורימונים, או עם חגור מלא "חגור פילים" , וקפל"ד. עם שכפ"ץ ו"פאוצים" ומחסניות מלאות "נותכים"... עם נשק אישי: "עוזי" , "סטן" , "ציני" , "אפ-אן" ו"גליל", עם מגל"ד , ומק"כ "בזוקה" ומא"ג , עם מרגמה... ועם כל שאר אמצעי הלחימה... כי להיות ב"גולני" פרושו להתאמן עם כל הנשמה, ולשאת בגאווה את ה"כומתה החומה". להיות ב"גולני" פרושו להיות נהג או טבח או פקידה, בסירת ב"עורב" , בפלוגת הקשר, בפלוגת ההנדסה, או ב"מפקדה" , להיות ב"גולני" פרושו להיות חובש, אפסנאי , שג או קשר, להפעיל אמל"ח מתוחכם ולעשות "עבודות רס"ר"... להיות בגולני פרושו לרוץ כמו מטורף, עם חגור מלא וכובע פלדה, ב"יום ספורט" , או במסע, ל"הכרת החגור" /או ל"קבלת הכומתה"... להיות בגולני פרושו גם לעמוד דום " כמו חייל" , כמו קצין כמו לוחם בכל המסדרים, ב"מסדר בוקר" וב"מסדר השכמה" במסדר המפקד , ובמסדר יציאה, טקס ההשבעה, וטקס קבלת כומתה, טקס סיום קורס מכ"ם או קיצונים , ומסדר סיום של תקופת האימונים, וטקס זכרון שנתי לכל החללים..

להיות בגולני זו אכן חוויה, חוויה אמיתי של "אימון ושגרה". שיהיה

המערכה על סג'רה (יולי 1948)

כאשר ניסו חיילי גדוד "דרור" לבלום את התקפת חיל המשלוח העירקי מדרום, בגיזרת עמק ג'נין, ניהלו חיילי גדוד "ברק" בגיזרת סג'רה קרבות קשים לבלימת התקפות "צבא ההצלה" של קאוקג'י מצפון. המערכה על סג'רה (יולי 1948) היתה הארוכה, הקשה ורבת האבידות ביותר במהלך "קרבות עשרת הימים". בליל 10/9 ביולי 1948 כבשו כוחות "ברק" את כפר-סבת (שדה אילן כיום) ממזרח לסג'רה ואת משלט המשטרה מצפון למושבה, אך למחרת נאלצו חיילי הגדוד לנטוש את המשלט בשל התקפות כבדות ביותר בסיוע תותחים ומרגמות של "צבא ההצלה".

זו היתה פתיחה למערכה כבדה שנמשכה ברציפות שמונה ימים (11 עד 18 ביולי 1948). הלחץ היה גדול במיוחד על מגיני המשלטים בחזית הצפון-מערבית: "משלט המשטרה", "משלט גבעות טוראן", "המשלט הצפוני", "המשלט המערבי" ו"משלט התירס". במערכה על סג'רה התעלו לוחמי החטיבה לשיאים חדשים של אומץ לב, עקשנות, התמדה, דבקות במטרה ואחוות לוחמים. להוציא מספר פעולות לילה יזומות של "מחלקת הקומנדו" של גדוד "ברק", שביצעה התקפות נגד ופשיטות בעומק קווי האויב, היתה המערכה הגנתית באופיה, בתנאים קשים, מול עדיפות האויב באמצעי לחימה ועוצמת האש.

סיפור הקרב שבו נפל אפרים ז"ל

נופקד מחלקה מס. 1, מספר: —

מיד עם תפיסת גלי האבנים, שצריכים היו להוות את אבטחת-האגף הימנית של הכוח, ארגנתי את שלוש הכיתות שלי להגנה היקפית והצבתי את המקלע-הבינוני, שסופח אלי, לעבר הכיפה המזרחית של לוביה ולעבר הגיא המפריד בין שתי הכיפות. יריות נשמעו כל הזמן, אך לא היתה כל אש מרוכזת-במיוחד לעברנו. איפשרתי לאנשי לנוח ולאכול את ארוחת-הבוקר.

לא היה קיים בינינו ובין מטח הפלוגה קשר-יעין, והמ"פ לא ידע בדיוק היכן אנו נמצאים, קרוב ל-7 בבוקר סרתי למטה הפלוגה, בבוסתן, ומסרתי למ"פ על המצב. נודע לי שהתקפתנו נבלמה, וקבלתי הוראות להשאיר במקום ולהמתין להוראות נוספות לגבי המשך התכנית. דרכי הורה אל המחלקה היתה כבר קשה יותר. הצליפות של הערבים היו מדויקות והפריעו ביותר. היתה זו הפעם הראשונה שחשתי ביריות המכוונות ממש אלי.

נתברר, שבזמן העדרי בוצעה התקפה על המחלקה מכיוון צפון. היו אלה ב-20—30 רובאים ערביים שהתקרבו לעמדותינו דרך הבוסתנים, והגיעו לטוח של כ-200 מטר מאתנו. צליפותיהם היו מדויקות ביותר, וכתוצאה מכך נפצע האלחוטאי שהיה עמי. הצברתי את האלחוטאי למטה הפלוגה, והאנשים החלו להתחפר במקום. כלי התחפרות לא היו כמעט אתנו, והחפירה היתה סמלית יותר מאשר ממשית.

נמצאנו במדרון הפונה מזרחה, ובשטח פתוח לחלוטין. עמדותינו אלה היה בהן טעם לביצוע ההתקפה על הכפר, אך לא היתה להן כל הצדקה במצב הנוכחי. ביקשתי רשות מן המ"פ לסגת ולהעריך בבוסתן שמדרום-מערב לנו, ואשר שלט יותר בכל המדרון. המ"פ לא הסכים לנסיגה זו, והסביר שבתנועה לעורף נסבול בלי ספק יותר אבידות מקלעי האויב, מאשר אם נמשיך להחזיק מעמד במקום.

בין 09.30 ו-10.00 לערך באו, בזו אחר זו, שתי הסתערות של האויב. כל הסתערות כזו התבטאה בהתגברות גדולה של אש הרובאים, ובנסיון התקרבות של מחלקה לערך מאנשי האויב. איני יודע מנין פעל ההיפוי של האויב. יריות נשמעו מסביב סביב, ואלו את אנשי האויב לא גילינו. יתכן, אף כי הנני מפקפק בכך, שישבו נסתרים כצלפים בתוך צמרות עצי הזית.

הערבים הצליחו להתקדם כ-100 צעד, אך הדפנום הורה, שני מגל"דים במחלקה חדלו לפעול, ואלו מרגמות מ"2 יצאה אף היא מכלל שימוש לאחר ירית שלוש פצצות. עם ההתקפות העברתי את ה"שורצלוזה" והצבתי אל כיוון התוקפים. שנים מן המכ"ים שבמחלקה נפגעו באש הצליפות.

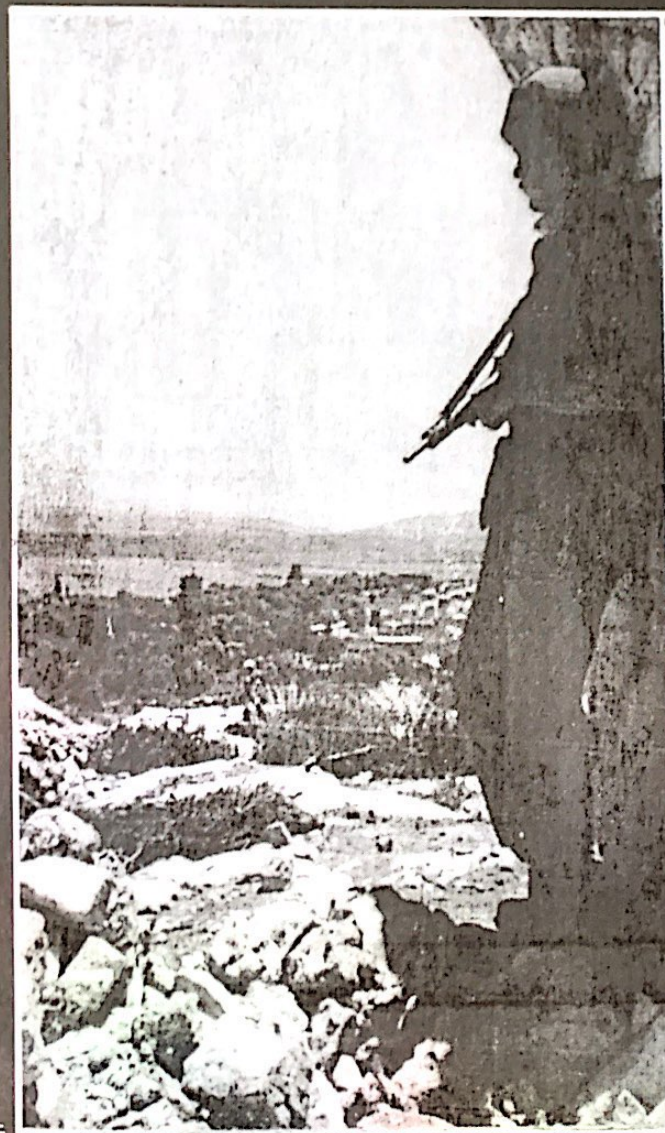
שוב ביקשתי רשות לסגת, ביחוד בהתחשב עם מצב הפצועים אצלי. המ"פ ביקש שאהדוף תחילה את ההתקפות ושאסוג רק אח"כ.

קצת לאחר שעה 11 באה ההסתערות המכרעת. הערבים איגפונו ע"י שעברו מבוסתן אחד לשני, מצפון — דרומה. ראינו אותם כשהם עוברים את השטח הפתוח שבין שני הבוסתנים, ונסינו לסתמו באשנו, אך בלי הצלחה. משנעלמו בבוסתן החדש, נדמה היה לי שהתקפתם נבלמה, והחלטתי לסגת.

התרכזנו בחוליות ליד כל אחד מן הפצועים, והוריתי לאנשי לסגת אחורה. ברגע שהתרוממו, גילינו כ-30 ערבים רצים לעברנו, ממש עשרות צעדים מאתנו. הם היו פזורים בשרשרת, לובשי חאקי וכפיות לבנות, ויורים ברובהם מן המותן. במרכזם היה מפקד שכיונם בתנועות ידיו, התרשמותי היתה שבוצעה כאן, כביכול, תרגולת-קרב אופינית של מחלקה. נסיתי לפתוח עליהם באש התת-מקלע שבידי, אך לא פגעתי. אף הם היו בתנועה ולא פגעו בנו. המצב נראה לי כאבוד. נסתבר לי שאין מקום כאן לגבורה, והחלטתי לותי נס עם אנשי לעבר הבוסתן.

ארגנתי את המחלקה בבוסתן, הערבים נעצרו משום מה והפסיקו את רדיפתם אחרינו. התחלתי את הנסיגה עם 50 איש לערך, ועתה נמצאו אתי 19 בלבד. אח"כ נתברר לי שחלק נסוגו בנפרד והגיעו לסג'רה בכוחות עצמם. סה"כ נגרמו למחלקתי בקרב של אותו יום 9 אבידות בהרוגים.

באימונים

הסגד הפלוגה הסיים את סיפורו —

בשחרר שקט. הערב קרב ובא והאנשים היו עייפים ורעבים. מצאנו מיתות ערביות ואכלנון יחד עם הפירות שבבוסתן. פרדה שנמצאה בסביבה נוצלה להובלת פצועים וחמושות.

הודיעו לי שעומדת להגיע פלוגה כתגבורת. וכעזרתה נעלה על הכפר. עם חושך הגיעה אלינו אספקת מזון. אכלנו והתארגנו לקראת הלילה. צמצמנו במידת־מה את המערך. כל מחלקת התארגנה. למערך הגנת עצמאי. פחות או יותר, כדי למנוע הסתננויות והפרעות. הוריתי לאנשים שלא לירות אף כדור. רציתי להטעות את הערבים. שיחשבו שנסוגנו. ואז, באם יתקרבו, נוכל להרוג בהם מקרוב. האויב היה עצבני ביותר וירה בלי הרף משך כל הלילה.

ב־0300 של יום המחרת (10.6.48) הגיעה אלי הוראה לסגת. הודעתי על כך לכל המחלקות. וקבעתי את סדרי הנסיגה וביצועה. ראשון נסוג הגוף העיקרי — שרידי מחלקות 2 ו־3 וחלק מן התגבורות שצורף אליהם. דרכם עברה בתוך, בין מחלקה מס. 5, שאבטחה את האגף המערבי. לבין מחלקת התגבורות. שלחתי אליהם רץ, אשר הוליכם בעקבותינו אל סגרה. אחרונה נסוגה מחלקה מס. 5. לפי הוראה שקיבלה ממני במכשיר אלחוטי. כל הכוח נתרכז בגיא שלמרגלות רמת־לוביה. ומשם יצאנו במרוכז, במסע מובטח. אל סגרה. ריכזתי את כל אנשי. ויצאנו ברגל לבסיסנו שבביה"ס כדורי. שם עלינו על מכוניות וחזרנו לבסיסנו שבמקד'הירדן

נרשם ע"י
שלמה גזית

בעת הלחימה

ת. מוזיקון 5 סגור תלם 28.12.88

אילת - היקרה

לצבאי באג כאלו כולם רק אני אנכי זה
 הלכה לך חצוה כל בני הבית ילדים. (אנכי ואני
 ליהם בסופו עם אמך אברה. נסיהו לוח (כאלו סגור)
 רק אומר רק לא לבחולו אה סגור אפיוסו בעקולו
 זכרונות אברה לנח בקורה סגור תלה
 קלה וי אלה רק - אי היה סגור ד, או תלמי ליהם
 יאב בן 3 בלגן 1948. נולדו האלה לבניקוב
 הלחם סגור אפיוס כל תלמי האלה לילד-אמקולו
 קולוב אה זלי אל ל פי לא (כגול, אכאק (אני)
 בהקום אסל ואבוא אילם.
 לוח אני רק אנכי זה כפי אמתך רק אלה
 מהו בלוב. גילה הנכבה, אגל אפיוס ואכלם
 לעולך אסגורם אלה לבניקוב אהקרו.
 באה אמך אברה סגור רק קול אפיוס אלה הני
 איל חנוך ויריעה האיל. אלה לעלך בבקנייה אברה
 האיל איער ולבני הנעונים ציפי אלהקוב אה אנכי זה.
 באנכי או אמך סגור אי כולו אני בן הילאכ
 באחיה גלוקע נאמי איל, אלה אפיוס כפי אפיוס
 אה - בספור. האיל נסיהו נח סגור כלם.
 הוא נח חלק עם חגול. אלה, האה בקורה
 הקולוב באחיה אלהקוב האיל. קורה סגור
 יאן 1948. הוא גולו נקוד בלה אפיוס אלה
 מהו האיל ובלא אפיוס אלהקוב, חכמה אלה
 האיל ובלא אה אלה האחיה רק איל הני לעל
 אכן אהאב האיל אפיוס רק בהקרה אה אלה האיל

אלהי אפנוים - ימי כונן ציוני אהרתי .
 אני מוכב את סוקקוול מברכה . הוא בא ארצה נח עם אובקוול ארזה
 בא ארצה נח שמתעצויה . הוא היה דחוק אדם , אדם נחמה , אדם קטן - ארזה
 ה נבר הפסוקים , והיה חכם של מלאך הקודש הציוני . היה לו תבנה
 י זה הוא התחנך . אחי זה נסען נח ארצה ארצה זה שונקתי נח .
 הנתתי אלה הידה . ופ ל ורצה . אחי נח נחיה הו צה . זה ארזה נח
 - ציוני , ארזה לא יוצר נח . ואני הנתתי ארזה ארזה , ארזה נח ארזה
 ונח ארזה ארזה . ארזה נח ארזה נח , ורזה ארזה ארזה .

בצער רב אנו מודיעים על
נפילתם של

אפרים פינקובייץ

דב ישראל

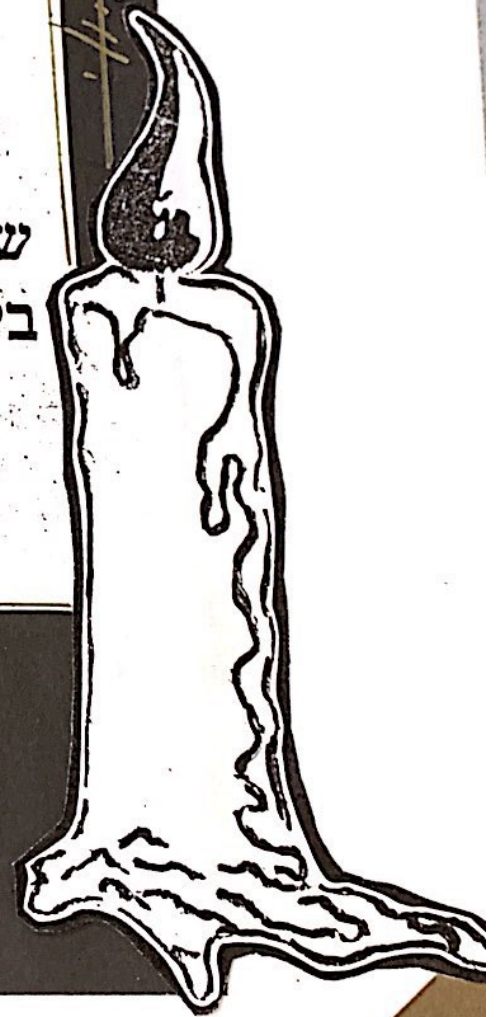
אברהם נדלר

אריה ליבובייץ

שנפלו בקרבות המושבה סג'רה
ביום ששי, ד' סיון תש"ח (11.6.48).

המתאבלים:

המשפחות, חברים וידידים

7.8.46

תוצאה 2.

ח.כ. סוכני אמנון כ"ז	א	.1
ס.כ. ישראל דב (פנס 9)	16828	.2
ס.כ. מרדכי ינסקי ח"יה כ"ז	17014	.3
ס.כ. ליטמנוביץ יצחק כ"ז	17063	.4
סוראי דבאן אברהם		.5
טנצו אברהם	11376	.6
טיין אמוס גוטליב		.7
איזק יוסף א.		.8
רודליק יוסף (ניג.)		.9
בן ישראל אריה גוינין		.10
קרמר לסלו (פנס 9)	17054	.11
נדלר אברהם (פנס 9)	16830	.12
סגל קלמן א.	16825	.13
ברדלינג משה א.	16804	.14
פוסקובסו חיים קוטלוב - 2	16854	.15
לוי יוסף א. א. א. א. א. א.	16850	.16
ברזון אברהם א.	16960	.17
ארזי אליהו א.	16914	.18
ברוס זאב א.	16846	.19
ליכטנבוים אריה קוטלוב	17049	.20
ליכטנבוים אריה (פנס 9)	16824	.21
חרר שלום א.	17026	.22
פרץ יעקב א.	16702	.23
סיארה אברהם כ"ז	16703	.24
חייטוביץ חיליה א.	16862	.25
כהן שלמה א.	17052	.26
יעקב מרדכי א.	16846	.27
סזפור-סוב חנה א.	17751	.28
טינקוביץ אהרם (פנס 9)	16501	.29
חוטני אברהם א.	16773	.30
לזר יואל א.	16870	.31

חסימתו יסנידו-לג'ונו (זהו גם מימן החילור).

סמח המעולה ימיה במג'רת.

במיכ חיימתו בים מספר כדורי.

לוח זמנים

2000 הצבה החתומים וחוסק מספייע.

2030 סמח המעולה עובר לחוג במג'רת.

2100 יציאת החבלנים לסקוט.

0100 יציאת היל-הרצליה סכוריי.

0100 יציאת הסטורניים סכוריה.

0330 החלת הקרעם.

0335 הדלקת האורות בסור הסטורין.

0345 חסוקם אט סרגמוח לענר הסלטים לזי הסדר: 1-2-3-4.

0350 החלת המיטת הסלטים.

פינקוביץ אפרים

"יהי זכרו ברוך"

סגרה

10. 6. 48

פשיגורסקי מ. ליבוביץ מ. א. יעקב מישה גנצרסקי י. ש. סימונס רייס
 נורטמן ש. יורליך יוסף נדלר א. פינקס זישה קרודו יצחק
 ישראלי דב יחיאלי צבי ליובוסקי יעקב פיליפונסקי פ. פינקוביץ א.

חמילבסקי יעקב בירנברג בן ציון

11. 6. 48

נחיבי מתניה נוריס ישעיהו ליכטר דיכרד ריאב שמעון

13. 6. 48

דושניצקי צבי

15. 6. 48

שוק מרסל

9. 7. 48

כהן נחמן צ. ליכטנשטיין אפרים וולק מרס

10. 7. 48

גורביץ שלמה בלומנזון נ. בושרי שלום קלינגר יעקב פלונסקי מ. שטרן שמעון וילינג דוד

11. 7. 48

אנדון מאיר מזרחי ז. יורדן פריץ שטיינברג ה. פירסט יואל

12. 7. 48

ליפסקר א. ל. יעקב משה וולף צבי נבאז אברהם מאירוב גור

14. 7. 48

לחובסקי זאב

סכרי נפוליס א תלל כהן
 כהן 24

ת.נ.צ.ב.ה.
פינקוביץ אפרים
1922-1948

אם יש חיבה בעולם
הרי שכולה שלך...
אם יש תקווה בעולם
היא ניתנת לך...
אם יש אהבה בעולם
היא מוקדשת לך...
אם יש נצח בעולם
הוא לך - בתקווה...

לאמי.

מנין למדת למחות דמעות?
לשאת הכאב בחשאי?
בסתר לבך להטמין התלונה,
הסבל, הבכי, הדוי...

שמעתי את הרוח!
בלוע פתוח
שואגת בגאי והרים.

ראי את הים -
בקצף וזעם
מצליף את ענקי הסלעים.

הטבע כולו רועש וגועש
פורץ כל גדר וצורה...
מנין השקט הזה בלבך?
מנין למדת גבורה.

חנה סנש